

SCHITTERENDE VERZINSELS VAN GERARD VAN LANKVELD.

Onder deze kop opende mr. Ton Frenken zijn recensie in een Kunstjernaal van de keuze B-71 tentoonstelling in het provinciaal Noordbrabants museum te 's-Hertogenbosch, die daar gehouden werd in 1971.

Het is op zijn minst interessant te vernemen hoe één van Nederlands meest bekende kunstcritici verrast werd door deze inzendingen die in Gemert inmiddels wel bekend zijn en die niet alleen Frenken maar ook Lambert Tegenbosch en Domien van Gent (om Neerlands arsenaal van kunstcritici uit te breiden) het respect deed voelen voor de zeldzame verbeelding.

"De meest verrassende inzending van de tentoonstelling is de serie "instrumenten" van Gerard van Lankveld. Hoe moet men die kleine, metalen meest koperen kleinoden eigenlijk noemen: mechaniekjes, instrumenten, objecten....? Dat laatste klinkt teveel als bedoelde kunstwerken, terwijl deze dingen toch aan de keukentafel in elkaar geknutseld zijn, als méér dan knutselarijen overigens, als toevluchten: "Je hebt dan toch altijd nog die kleine wonderlijke elementen die zich laten vormen tot een stuk verbeelde wereld, waarin het leven nog net dragelijk blijkt. Zelf noemt Gerard hen "klok", "kamera", "stoomwagen", "elektrische motor" en "barometer" en betitelt hen vervolgens in dat geheel eigen taaltje - een mengeling van latijn, frans en esperanto, talen die hij vlot spreekt of althans doet alsof, - waarin het wemelt van fouten, die geen fouten zijn, maar verzinsels: "cisar corot" voor de schitterende klok, die eruit ziet als een antiek model voor een Russische basiliek met vele gouden koepeldaken en daarboven bewegend een dunne maansikkel.... alles beweegt, tikt, loopt, wijst tijden en standen van zon, maan en sterren aan. Vele honderden uren werk.

Alle elementen en onderdelen zelf gemaakt, gedraaid, uitgedokterd en ineengezet. Niets van elders of van anderen gehaald.

Andere titels zijn: "ocula magicum", voor de kleine koperen filmcamera "die het doet, alles doet het"; "macropedius state peace memorial", een miniatuurmonument in overwegend empirestijl, met plotselinge fantasterijen à la pentekeningen van Paul Klee: "res novis imperatoris" dat voor stoomwa-

gen staat, een stuk antiek speelgoed en een stuk fantasie dat me doet denken aan de naïeve ingenieurskunst van Panamarenko.

Er is een barometer en een hygrometer en een elektrische motor, "Motor elegantea" en - zoals gezegd - ze lopen allen.

Opnieuw vraag ik aan Gerard van Lankveld of hij iets wil verkopen, maar hij wijst op zijn "non venale" dat niet te koop betekent; deze werken spelen een te grote rol in zijn persoonlijke ontwikkeling dan dat hij hen in vreemde handen zou kunnen zien overgaan. Hij wil wel iets maken in opdracht.

Toen ik deze werken een half jaar geleden onder ogen kreeg, heb ik, hoewel enthousiast, bewust geen bericht, artikel of foto ervan naar buiten gebracht. Niet uit piëteit ten opzichte van kwetsbare kunst, maar uit huiver voor zoiets als de jatterij van het publieke kijken.

mr. Ton Frenken."

LEDENVERGADERING VAN 25 JANUARI 1973.

Circa 50 personen waren aanwezig, toen de voorzitter de vergadering opende met een welkomstwoord tot de aanwezigen. Hij wenste allen bij de eerste vergadering van dit jaar nog een gelukkig en voorspoedig 1973 toe, ook namens Prins Carnaval 1973, Christ den Uurste (= Christ van Schijndel, onze voorzitter). Eigenlijk had hij meer belangstelling verwacht, mogelijk dat een zekere Barend Servet een aantal mensen aan de televisie heeft gebonden.

Vervolgens verwelkomde hij de spreker van deze avonds, Drs. W. Knippenberg, die een lezing met dia's zou houden over "De Luiksgestelse en andere Teuten".

Wat de naam "Teuten" betekent, aldus de spreker, is nog steeds niet duidelijk. Veel is er over geschreven hier, alsook in Westfalen, men is het er echter niet over eens. De bond, waarin ze verenigd waren, heette "societas Teutonica". Het waren marskramers, die langs de boerderijen van de afgelegen dorpen trokken en daar hun waren verhandelden; ze hadden ook gereedschappen bij zich voor het repareren van b.v. ketels (ketellappers). lepels en andere dingen, die in het huishouden werden gebruikt.

Tot de Teuten zou men ook kunnen rekenen de zgn. Hanneke-maaiers, die in de zomer vanuit het buitenland naar Holland